

מ"ת 47598/01/14 - משה מצונאשוילי, אייל ברכה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 47598-01-14 מדינת ישראל נ' געדי(עציר) ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני מבקשים נגד משיבה
כבוד השופטת זהבה בוסתן
1 משה מצונאשוילי (עציר) 2. אייל ברכה (עציר)
מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לגילוי ראיה.

אלה העובדות הרלוונטיות:

כנגד המבקשים ו- 5 נוספים הוגש ביום 23.1.14 כתב אישום (ת.פ. 47566-01-14) המייחס להם ביצוע עבירות של קשירת קשר לפשע לפי סעיף 149(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן **חוק העונשין**); ניסיון יבוא סם מסוכן לפי סעיפים 19+13א' לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973 (להלן **פקודת הסמים**) +סעיף 29 לחוק העונשין וניסיון לסחר בסם מסוכן לפי סעיפים 13 +19א' לפקודת הסמים +29 לחוק העונשין.

כתב האישום גובש בעקבות הפעלתו של סוכן משטרה סמוי (להלן **הסוכן**) עמו נחתם הסכם ביום 10.5.13. ההסכם מפרט בין היתר את הגמול לו יהיה זכאי הסוכן.

על פי הנטען בכתב האישום קשרו המבקשים (והנאשמים הנוספים) קשר עם הסוכן, ביחד ולחוד, שמטרתו קניית סם מסוג קוקאין בדרום אמריקה והעברתו לאירופה. כל אחד מהנאשמים תיאר עם הסוכן, בין היתר, את טיב הסם, מחיר רכישתו ומכירתו, אופן העברתו ומועד שילוחו לאירופה. כל אחד שילם על פי חלקו, עבור העברתו של הסם במסגרת העסקה.

המבקש 2 (הנאשם 4 בכתב האישום) הגיש בעבר לבית המשפט בקשות לעיון בחומר חקירה (הבקשות התייחסו גם לתיק נוסף המתנהל כנגד המבקש 2 בעבירות של סחר בסמים (ת.פ. 50186-01-14) שאף הוא גובש בעקבות הפעלתו של הסוכן).

על פי הנטען באותן בקשות נראה כי בחומר החקירה שהועבר לידי המבקש 2 חסרים "**מסמכי יסוד**" אשר בכל תיק עמוד 1

הפעלה נמסרים לידי הסנגוריה. באופן ספציפי פורט חומר החקירה החסר שלהלן:

א. תיעוד האופן בו גויס הסוכן, ובכלל זה יצירת המגע הראשוני, דרך קביעת יעדים, משימות, ועד לחתימה על ההסכם.

ב. רישום פלילי של הסוכן.

ג. תיקי חקירה שנפתחו כנגד הסוכן טרם הפעלתו ושהיו אמורים להיסגר נגדו לאחר תום תקופת ההפעלה.

ד. תיקי חקירה שנפתחו כנגד הסוכן במהלך הפעלתו, ככל שנפתחו.

ה. תרשומות/ זכדי"ם המתעדים מגעים עם הסוכן טרם הפעלתו והחומר שהוגש לפרקליט המחוז ועמד בבסיס "גיוס" בסוכן.

ו. רשימת היעדים לרבות יעדי המשימות אשר הוצגו בפני הסוכן.

ז. תיק "ההפעלה" - מתוכו מתבקש חומר חקירה בהתאם להנחיות בית המשט העליון:

1. אבחון פסיכולוגי שנערך לסוכן טרם גיוסו לשמש כסוכן.

2. תכניות הפעלת הסוכן.

3. דוחות פגישה עם הסוכן.

ח. אישור בדבר "הפעלה הפוכה", כאשר על פי הנטען הסוכן ביום עסקה הפוכה, במובן זה שהוא יזם לכאורה עסקה וגרר לתוכה את הנאשמים. ביום עסקה הפוכה מחייבת אישור מיוחד, ומבוקש לגלות מי יזם את העסקה ההפוכה ומי אישר אותה.

כמו כן התבקשו כל פלטי השיחות של המס"ח משחרורו/גיוסו ועד למעצר המבקש 2.

בקשה נוספת התייחסה לגילוי חומר חקירה הקשור לדיון שהתקיים בוועדת השחרורים בעניינו של הסוכן.

בית המשפט (חברתי כב' השופטת מרשק - מרום), נתנה שלוש החלטות בעקבות בקשות אלה. בהחלטה מיום 14.7.14, נקבע כי רשימת חומר מעודכנת הועברה לסנגור; פלט שיחות מעמדות ההאזנה ופלט מבדי"ם של הסוכן יועברו לידי הסנגורים תוך שבוע ימים; ואף הסכם ההפעלה במלואו (ככל שלא הועבר) יועבר לידי הסנגורים.

בכל הקשור לתיעוד האופן בו גויס הסוכן; מידע מודיעיני מאוגוסט 2013; רשימת יעדים (למעט נספח שהועבר לסנגורים); אבחון פסיכולוגי של הסוכן; מפגשים עם יעדים שלא הופללו; ונתונים שקשורים לתיק הרצח של קיסוס ז"ל (אחד מיעדי הסוכן שנרצח ביום 21.10.13) במסגרת ההפעלה בתיק הסוכן - נקבע כי קיימת תעודת חסיון ועל ההגנה לפעול על פי שיקול דעתה.

באשר לתכנית הפעלת הסוכן (הכוללת 91 מסמכים) ושאינם חוסים תחת תעודת חסיון, הורה בית המשפט כי הם יוצגו לעיניו במעמד ב"כ המשיבה בלבד ולאחר שיעיין בהם תינתן החלטה.

ביום 20.8.15, לאחר עיון בתיק ההפעלה, ניתנה החלטה נוספת בה נקבע שאין מקום לחשוף בפני המבקש 2 את התרשומות הפנימיות שנוהלו בפרקליטות בין התאריכים 10.9.13 ועד ליום 5.12.13. לקבוצה זו יש להוסיף את המסמכים שסומנו 41 מיום 10.4.13 ו-44 מיום 14.11.13 ומצויים ביומן ההפעלה.

באשר ליומן ההפעלה קבע בית המשפט כי 4 מסמכים ממנו הועברו לידי הסנגורים. את יתר המסמכים חילק ביהמ"ש ל-4 קבוצות:

תכתובות בנושא מנהלה וכספים.

תכתובות פנימיות בין גורמי המשטרה באשר למהלכי החקירה.

שיטות פעולה וסיכומי חקירה.

תכתובות בין המשטרה לפרקליטות.

ביהמ"ש הגיע למסקנה כי סיווגם של כל המסמכים הוא תרשומת פנימית. ובנוסף לכך, על רקע טיעוני הסנגור, התועלת שתצמח להגנה מהמסמכים מועטה, אם בכלל. לעומת זאת חשיפתם להגנה עלולה לגלות שיטות עבודה של המשטרה בפעילות הכוללת הפעלת סוכנים.

באותו יום ניתנה על ידי בית המשפט החלטה נוספת שהתייחסה לבקשה הקשורה לדיון שהתקיים בוועדת השחרורים של הסוכן, שהיא אינה מעניינת.

על ההחלטות (מיום 14.7.14 ו-20.8.14) הוגש ערר לבית המשפט העליון.

ביום 23.10.14 כב' השופט זילברטל דחה את הערר. בהחלטתו ציין כי הטענה המרכזית שבפי המבקש 2 היא כי פעילותו של הסוכן, ככל שהיא נוגעת למבקש 2, נעשתה ללא אישור מראש של הפרקליטות ומקורה ביזמה עצמאית של הסוכן והיא בגדר "הפעלה הפוכה", במובן זה שהסוכן פעל ללא אישור וכמי שמצוי במוקד העשייה העבריינית.

בערר בפני בימ"ש העליון, חזר ב"כ המבקש 2 על טענתו כי יש אפשרות שבצד "תיק ההפעלה" קיים "יומן הפעלה" שלא אוזכר כלל, ובכל מקרה המסמכים המצויים בתיק ההפעלה הם בגדר חומר חקירה שיש למסור אותם לידי ההגנה. באת כוח המשיבה הצהירה בדיון בבית המשפט העליון כי אין בידי המשיבה "יומן הפעלה" מעבר למסמכים המצויים בתיק ההפעלה שהוצג לעיונו של בית המשפט המחוזי ואף הוצג לעיונו של בית המשפט העליון.

לגבי תיק ההפעלה ציין בית המשפט כי ההגנה קיבלה לידיה את רשימת המסמכים בתיק. הפרוט כלל את תאריך המסמך, מספרו הסידורי, טיבו וסוג החיסיון החל עליו. לאחר שעיין בתיק ההפעלה קבע בית המשפט כי "אין לי אלא

לאמץ את החלטת בית המשפט המחוזי בנדון. מדובר אכן באוסף מסמכים שכמחציתם מהווים תרשומת פנימית לכל דבר ועניין. אכן העורר (המבקש 2 - ז.ב.) לא תקף את עצם העיקרון שלפיו תרשומת פנימית אינה חומר חקירה (בש"פ 7008/97 מדינת ישראל נ' הורביץ פ"ד נא(5) 224, 229 (1997); בש"פ 3152/05 בן יעיש נ' מדינת ישראל (10.5.2005)) ואף לא הצביע על כל אפשרות שסיווג המסמכים ככאלה מבוסס על טעות".

ביום 9.9.15 הגיש המבקש 1 (הוא הנאשם 7 בכתב האישום), בקשה לקבלת חומר חקירה, נשוא החלטה זו, בה ביקש להעביר לעיון ההגנה את "תיק ההפעלה של האחראי על הפעלת סוכנים, רפ"ק יואל הירש (להלן: "העד") וכן את פרוטוקול עדותו בפני כב' השופט עטר (בעתירה לגילוי ראיה בתיק העיקרי)". על פי הנטען בבקשה, רפ"ק יואל הירש הוא עד תביעה מרכזי שהיה אחראי על הפעלת הסוכן, ולמרבה התדהמה הסתבר כי לא תיעד את פעולותיו הרבות בזמן אמת בנוגע להפעלת הסוכן וגם לא לאחר מכן. ההגנה טוענת כי יש לזכות את המבקש 1 בעילה של "הגנה מן הצדק" ועל כן, קיימת חשיבות לקבלת חומר חקירה האמור, שהוא רלבנטי וחיוני להגנתו.

ב"כ המבקש 1 הבהיר בבקשה כי כל חומר החקירה המבוקש, ישמש את ההגנה לחקירת העד בלבד ולא יוצא מידה.

המבקש 2, הצטרף לבקשת המבקש 1 והגיש "תוספת" לבקשת המבקש 1, בה נטען כי במהלך עדותו של מפעיל הסוכנים, מר עמי סוויסה, התברר שהסוכן זכה להטבות כספיות נוספות שלא נכללו בהסכם המקורי שנחתם איתו ולפיכך, מבוקש לאפשר לסנגוריה לעיין בכל המסמכים הנוגעים לעצם שכלול ההסכם המקורי.

המשיבה מתנגדת לבקשות. היא מפנה לבקשות הקודמות שהוגשו לגילוי חומר חקירה כשלטענתה הבקשות הנוכחיות חוזרות על עצמן.

לדיון שהתקיים בפניי הצטיידה ב"כ המשיבה בתיק ההפעלה שהוצג בפני כב' השופט מרשק-מרום ואף בערר בפני כב' השופט זילברטל. לגבי המסמכים המצויים בתיק זה ניתנה החלטה ואין בדעתי להתייחס למסמכים הכלולים בו שנידונו כאמור הן על ידי מותב בבית המשפט זה, והן על ידי בית המשפט העליון שאישר את החלטת בית משפט זה. אני תמימת דעים עם ב"כ המשיבה כי מדובר בבקשה החוזרת על עצמה.

בנוסף לתיק ההפעלה, הציגה ב"כ המשיבה, לראשונה, שני קלסרים נוספים ולטענתה, החומר המצוי בהם מהווה תרשומות פנימיות שאין למסורם לידי ההגנה. עיינתי בקלסרים, ואף קיימתי דיון במעמד צד אחד עם ב"כ המשיבה שמסרו לי הסברים לגבי כל אחד מהמסמכים המצויים בקלסרים אלה. תחילה סברתי כי יש לערוך רשימה של החומר המצוי בקלסרים אלה אך לאחר שקיבלתי הסברים לגבי כל אחד ואחד מהמסמכים אני סבורה כי חלקם בבחינת תרשומת פנימית וחלקם חוסים תחת תעודת החסיון.

יחד עם זאת, מסמך אחד שעוסק בתמורה לסוכן ושלטענת המשיבה הוא קשור לסעיף המבטח בהסכם החסיון, המשיבה תמסור לגביו פרטים נוספים למבקשים.

באשר לבקשה להעביר לידי ההגנה את עדותו של רפ"ק הירש בפני כב' השופט עטר, עדות זו ניתנה בדלתיים סגורות, והיא מתייחסת למסמכים המצויים תחת תעודת החסיון או מסמכים פנימיים ודין אחד לעדות ולמסמכים לגביהם נמסרה

העדות.

לאור האמור, ובכפוף לאמור בענין הפרטים הנוספים הקשורים לסעיף המבטח, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"א חשוון תשע"ו, 03 נובמבר 2015, בהעדר
הצדדים.